(Urmare din pag. 4)

plină și armonie deteriorată în mijlocul echipei ieșene. Totul a pornit de la...

CAZUL MĂRDĂRESCU II

Mărdărescu II, jucătorul, am mai scris și cu alte ocazii, nu se ridică nici deasupra dar nu cade nici dedesubtul mediei valorice actuale a Diviziei A. Prezența sa în echipă ni se pare normală, dar fenomenul este delicat și se pretează la interpretare. Mărdărescu II are însă marele păcat de a nu ști să menajeze sentimentele celor mai vechi și mai îndreptățiți la pretenții. El uită că progresul său fotbalistic își datorează procente de recunoștință coechipierilor care l-au asimilat și l-au ajutat. O doză de infatuare nestrunită, într-un moment anume, a rănit, susceptibilitățile altora mai puțin puerili decît el. De aici, un protest în masă, urmat de contramăsurile urgente ale antrenorului Mărdărescu care a eliminat de la pregătiri, timp de aproape o săptămînă (premergătoare meciului cu Petrolul), întreaga echipă. Compromisul s-a închegat iarăși în preajma partidei și echipa, în virtutea unui contract nescris, a înfruntat Petrolul, fără Mărdărescu II în alcătuirea ei. De data aceasta fotbaliștii au jucat ei o carte mare, dar au pierdut la propriu (0—1) și la figurat, căci excluderea lui Mircea nu s-a dovedit a fi varianta fericită a redresării năzuite. Începuse un joc periculos al nervilor, un război psihologic, ale cărui consecințe nu erau greu de prevăzut. Dar pînă la urmă a învins rațiunea, poate și pentru că retrogradarea devenise un coșmar ce nu putea fi risipit cu intrigi mărunte și ranchiun dăunător.

FINALUL, ORICUM RECONFORTANT

La jumătatea turului, odată cu etapa a VII-a, odată cu draw-ul obținut la Cluj în compania C.F.R.-ului, echipa, debarasată de balastul luptelor de culise, a început escaladarea revirimentului. Echipa s-a fortificat în primul rînd moral, și aducerea lui Hanceriuc în liniile de apărare s-a dovedit o inițiativă inspirată: Utilizarea cu precădere a lui Romilă II, reintrarea lui Mărdărescu II fără asperitățile inițiale, experimentul reușit al avansării lui Stoicescu (refăcut) în rîndurile de asalt, reînchegarea unei idei tactice, au consolidat echipa, i-au conferit o parte din valențele ei irosite pe drum. În numai șapte etape, ea a acumulat 11 puncte, aproape incredibil pentru o trupă zguduită de atîtea seisme. Puterea ei de a se regăsi probează, în fond, capacitatea jucătorilor și priceperea antrenorilor, dar prima jumătate a turului s-a răzbunat îngrozitor, aruncînd formația în subsolul clasamentului. Aparențele par liniștitoare acum, dar zbuciumul în care s-a complăcut această echipă un sfert de campionat, nu ne îndrituiește la judecăți definitive.

Ion CUPEN

FIȘIER COMPETIȚIONAL

11. VIII	: Rancing Club Beirut	(a)	3—1
22. VIII	: „U" Cluj	(a)	3—3
29. VIII	: Farul Constanța	(d)	2—2
5. IX	: Dinamo București	(a)	0—1
12. IX	: Universitatea Craiova	(d)	0—5
26. IX	: Petrolul Ploiești	(a)	0—1
3. X	: F. C. Argeș	(d)	0—2
17. X	: C.F.R. Cluj	(d)	2—2
24. X	: Jiul Petroșani	(a)	3—0
31. X	: Rapid București	(d)	0—1
2 XI	: Bonsucceso	(a)	2—0
17. XI	: S. C. Bacău	(a)	1—1
28. XI	: Crișul Oradea	(d)	0—0
1. XII	: Steaua București	(a)	2—0
5. XII	: Steagul roșu Brașov	(a)	1—0
12. XII	: A.S.A. Tg. Mureș	(a)	2—0
19. XII	: U.T.A.	(d)	1—4

Total 15 meciuri jucate în campionat (4 victorii, 5 meciuri egale și 6 înfrîngeri, golaveraj 17—22). A susținut două partide internaționale amicale, ambele cîștigate, marcînd 5 goluri și primind unul singur.

Gil Mărdărescu a încetat să mai fie un mit pe Dealul Copoului. El este astăzi doar un antrenor frămîntat.

Foto: Dragoș NEAGU

Este clar că în acest tur de campionat echipa a scăzut mult valoric. Ea este nesincronizată în atac și nesigură în apărare. Îmbunătățirea jocului spre sfîrșitul turului s-a exprimat alternînd între un spirit ofensiv acasă și — în general — defensiv în deplasare. Desigur, disensiunile dintre jucători și dintre antrenori și jucători își au rolul lor în explicarea rezultatelor slabe.

(DIN APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

DECLINUL FARULUI DINAINTEA ASCENSIUNII?

Timp de 25 de etape în campionatul trecut, Farul a fost o amenințare pentru oricine. Era aspră în apărare, lucidă la mijlocul terenului și izbea puternic în linia din față. Cu 5 etape înainte de sfîrșit, însă, prelungita și eroica ofensivă a echipei avea să se termine brusc, ultimele meciuri fiind, de fapt, niște ceasuri de chin pentru ea.

Una peste alta, totul fusese frumos, dramatic de frumos, și zborul și retezarea aripilor și prăbușirea, iar lumea se aștepta ca în campionatul următor, Farul să aibă iarăși o traiectorie cît mai apropiată de verticală. Dar în tur, istoria avea să nu se mai repete.

NU CRED ÎN TEORIA ȘOCULUI

În sezonul de toamnă Farul s-a opintit. Jocul echipei n-a mai avut limpezime, combinațiile din trecut nu mai reușeau, apărarea se arăta vulnerabilă, acționînd, descori bine, dar greșind flagrant și decisiv o dată sau de două ori pe meci. Iar forța de atac, forța aceea care răsturna la Constanța multe dispoziții defensive reglate cum trebuie, scădea, scădea, slăbită de o cauză greu de înțeles dacă te gîndești că aceiași jucători fuseseră nu de mult niște înaintași cu mari resurse și fără milă. A circulat mult și mai circulă, apropo de reculul Farului, teoria șocului psihologic. Cică băieții lui **Cosmoc** și **Hașoti** s-au demoralizat așa de tare fiindcă n-au luat campionatul trecut Nu credem în teoria șocului, deoarece sîntem convinși că Farul și antrenorii săi nu s-au îmbătat de șansele pe care le-au avut la un moment dat, n-au luat himera drept realitate și nu s-au simțit distruși cînd au văzut himera volatilizîndu-se și coroana de campioană plecînd spre Arad. Farul nu e una din echipele în stare să facă infarct colectiv atunci cînd nu ajunge prima. Deoarece are simțul măsurii. S-apoi șoc, șoc, dar să joci slab timp de 7 luni, pe motiv că plîngi și ești cu sufletul zdrobit, ni se pare cam naivă toată construcția.

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Ștefănescu (15)	1350	113
2. Bălosu (15)	1350	100
3. Tănase (15)	1340	108
4. Caraman (15)	1173	97
5. Ologu (15)	995	111
6. Ghirca (14)	1230	88
7. Tufan (13)	1043	86
8. I. Constantinescu (13)	838	72
9. Oprea (13)	787	86
10. Antonescu (12)	1064	84
11. Kallo (9)	626	54
12. Stoica (8)	720	53
13. Mareș (8)	689	52
14. Nistor (7)	576	40
15. Turcu (7)	222	29
16. Goleac (5)	202	17
17. N. Constantinescu (4)	380	17
18. Mustață (4)	223	26

Între paranteze — numărul meciurilor la care a participat jucătorul

PIERDERI ÎN TOATE LINIILE

În realitate, Farul din toamna lui '71 era un mecanism mai puțin rezistent și mai puțin fin decît înainte. Constănțenii au pierdut, mai întîi, în sezonul de toamnă superioritatea lor pe plan fizic. Înainte reduceau pe mulți la tăcere prin atuurile lor de ordin atletic. Prin rezistență și forță. Prin luptă corp la corp în interiorul careului advers. Dar treptat, echipele cu o capacitate fizică mai mică au evoluat, pe acest plan s-a produs uniformizarea, iar cei ce înainte contau mult pe putere și pe rezistență la oboseală au fost egalați.

Începînd din vara trecută, Farul a mai înregistrat și pierderi în plan tactic. Linia de fundași a trebuit să fie întinerită. A intrat **Bălosu** alături de **Ghirca**, apoi și **Nistor**, deci trei tineri pe lîngă **Stoica** și **Mareș** sau numai pe lîngă unul dintre aceștia. O linie remaniată complet **(Stoica** a fost trecut și el pe un post nou), proces necesar, dar care a afectat mult protecția porții. Băieții aceștia aveau puțină experiență fotbalistică în general. Marcau adversarii greșit sau deloc și erau adesea ușor de păcălit. Adăugați la aceasta și puțina participare a întregii echipe în faza de apărare și se va înțelege **de ce Farul a primit uneori multe goluri într-un meci** (S.C. Bacău, F.C. Argeș și „U" Cluj), iar altădată a fost învinsă la limită în clipe de acută tensiune, cînd stăpînirea de sine a celor puțini rodați dispărea în paroxismul luptei.

La mijlocul terenului, Farul l-a pierdut pe **Badea.** Un jucător în vîrstă, dar un fel de **Radu Nunweiller** care vede tot, știe tot ce se întîmplă pe teren, conduce, calmează, dă idei și, mai ales, excelente pase. **Badea** trebuia poate să plece, dar altcineva cu creierul și cu ochiul versate ca ale lui ar fi trebuit să vină. Dar n-a venit, fiindcă jucătorii foarte buni nu cresc în valize ca embrionii de invadatori. E ciudat că deși **Cosmoc** și **Hașoti** au utilizat în linia mediană pe unii dintre cei mai dotați fotbaliști avuți la dispoziție **(Antonescu, Tănase, Tufan, I. Constantinescu),** ei n-au reușit să umple vidul tactic apărut prin plecarea unui jucător la data aceea în vîrstă de 33 de ani. Fiindcă deși buni fotbaliști, nici unul dintre susnumiții n-au calități de organizatori ai unui colectiv în condiții de luptă și probabil nu pot reglementa decît jocul lor.

De aici s-au tras multe din insuficiențele echipei. Printre care ritm lent, monotonie și îngustarea frontului în pregătirea acțiunilor de atac, o slabă capacitate strategică a celor de la mijlocul terenului.

CUM SĂ ATACI CU JUCĂTORI BLAZAȚI?

În sfîrșit, cei dinainte, atacanții propriu-ziși, au fost în turul campionatului cei de pe urmă. O coincidentă lipsă de formă au manifestat **Tufan, Kallo, Oprea** și **Caraman.** Patru oameni care ar fi putut alcătui o linie de asalt teribilă, măcar la Constanța, **au apărut mai mereu vlăguiți și împiedicați în sine. Tufan a coborît 10 trepte față de forma avută atunci cînd juca în națională, Kallo nu mai zvîrnește, nu-și mai pierde adversarul pe drum prin demaraj, s-a încîlcit, iar Caraman se zbate într-un haos pe care singur îl creează.** Doar Oprea are circumstanțe pentru lipsa de formă. El a fost bolnav sau considerat bolnav, gîndurile l-au torturat și nu prea are prieteni și se simte cam singur acolo, oarecum dezrădăcinat. Neputința și încălzirea greoaie a atacului poate fi probată și prin aceea că Farul a condus doar de două ori la pauză, în meciurile disputate pe teren propriu în turul campionatului. Deci, toate liniile echipei constănțene au fost într-un fel sau altul avariate. Or, organismul unei echipe se resimte cînd numai una dintre liniile sale e în suferință. Ne mai vorbind cînd se adună atîta balast din partea fiecăreia.

Caraman — Oprea ar fi putut fi un more cuplu de atacanți centrali. Puternici, ofensivi și percutanți, ei au calități complementare și din sincronizarea lor viitoare Farul ar deveni mult mai de temut

DE CE ÎN PICAJ? DE CE ASCENSIUNE?

Acum să delimităm. Reconstrucția liniei de fundași a fost obligatorie. Lipsa unui organizator de calibru la mijlocul terenului putea fi doar atenuată, dar nu amendată. Acestea au fost poveri obiective în spatele echipei. Și nu dintre cele mai neînsemnate. **Dar de ce înaintașii cu nume și cu valoare probată cum sînt cei ai Farului, (doar Ologu a jucat bine), s-au manifestat ca niște oameni uzați și plictisiți? De ce Stoica a frustrat echipa de serviciile sale, comportîndu-se astfel încît a trebuit să fie suspendat 7 etape din 15 (3 de către conducătorii clubului, 4 de către federație)? De ce din cei 18 jucători rulați doar Ștefănescu, Antonescu, Bălosu, Tănase și Ologu au reușit să aibă un randament satisfăcător? De ce echipa să piardă atribute de ordin fizic și tactic, în loc să adauge altele noi? De ce toate acestea și încă altele cu toate că Farul beneficiază de o conducere vrednică și pricepută, de oficialități binevoitoare, precum și de antrenori stăpîni pe meserie? Părerea noastră este că trupa n-a mai lucrat cu tragere de inimă, s-a blazat, a adormit în... front și nimeni n-a înviorat-o la timp.** După ce timp de aproape doi ani antrenorii Cosmoc și Hașoti manifestaseră energia necesară, ei au contat pe faptul că jucătorii se modelaseră cum trebuie și că vor rămîne pe drumul cel bun dintr-un fel de sfîntă inerție. Atunci au slăbit strînsoarea, impulsurile, dar din cauza asta unii dintre jucători s-au dezechilibrat, s-au blazat, arătînd, de fapt, că nici în materie de conduită nu există perpetuum mobile. Și că tot timpul fotbaliștii au nevoie de noi stimuli, pozitivi. A fost o greșeală pe care cei doi au înțeles-o. Păcat însă că acest cuplu de antrenori a fost destrămat. Hașoti cu marile lui calități ar fi trebuit să rămînă secundul primei echipe, nu antrenorul tineretului. Cluburile n-ar trebui să-i nedreptățească în nici un fel pe cei ce le-au servit onest și la meserie.

★

Cu toate acestea, ascensiunea Farului în retur ni se pare a fi un eveniment logic. Pentru că erorile au trezit pe autorii lor. Jucătorii se simt afectați văzîndu-se întrecuți de echipe mai slabe. Sînt semne că participarea fotbaliștilor de la Farul va fi indiscutabil mai mare în retur, în toate circumstanțele. Antrenorii au înțeles că mîna lor trebuie să fie mereu încordată. Iar conducătorii visează să construiască la Constanța una din cele mai bune echipe de fotbal ale țării. Are orașul acesta tot ce trebuie pentru o asemenea întreprindere. **Totul e să nu se mai comită erori. Nici măcar dintre cele mici. Fiindcă erorile mici pot avea uneori efecte mai mari, decît erorile mari.**

Romulus BALABAN

FIȘIER COMPETIȚIONAL

7 VIII	: Racing Club Beirut	(a)	4—1
15 VIII	: F. C. Union Berlin	(a)	1—0
22. VIII	: A.S.A. Tg. Mureș	(d)	0—0
25 VIII	: Selecționata Libanului	(a)	3—0
29. VIII	: Politehnica	(a)	2—2
5. XI	: Steaua	(d)	0—2
12. IX	: Steagul roșu	(a)	2—0
21 IX	: Kairat Alma Ata	(a)	4—2
26. IX	: S. C. Bacău	(d)	1—3
3. X	: Crișul	(a)	4—1
17. X	: Petrolul	(d)	0—1
24. X	: Dinamo	(a)	1—0
31. X	: Jiul	(a)	1—0
3 XI	: Cerno More Varna	(a)	3—2
17. XI	: U.T.A.	(d)	0—1
21 XI	: F. C. Union	(d)	2—2
24 XI	: Worwaerts Frankfurt pe Oder	(d)	0—0
28. XI	: F. C. Argeș	(d)	0—3
1. XII	: Rapid	(a)	2—2
5. XII	: „U" Cluj	(d)	0—3
8. XII	: C.F.R. Cluj	(a)	1—0
12. XII	: Univ. Craiova	(d)	0—2

Așadar, 22 de meciuri disputate, dintre care 15 în campionat (5 victorii, 3 egale, 7 înfrîngeri, golaveraj 14—20) și 7 internaționale (5 victorii, 2 egale, nici o înfrîngere, golaveraj 17—7).

Echipa n-a reușit să-și stabilizeze jocul. Rezistența fizică a fost inegală și parțial deficitară. A obținut doar un singur punct în deplasare (0—0 la Tg. Mureș, în prima etapă), cu un golaveraj de 1—11. N-a pregătit îndeajuns de la mijlocul terenului, forțînd prea mult atacurile perpendiculare spre poarta adversă. A acuzat o stare de oboseală în special după revenirea din turneul efectuat în R.D.G. Atacanții cedau ușor lupta, nu aplicau presingul, nu participau efectiv la fazele de apărare. Fundașii laterali se repliau tardiv după ce participau la acțiunile ofensive. A fost mult resimțită lipsa unui organizator de joc. Considerăm că faza de reconstrucție a echipei, realizată prin promovarea unor tineri fotbaliști s-a terminat. În retur așteptăm ca echipa Farul să manifeste o calitate superioară.

(DIN APRECIERLE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)